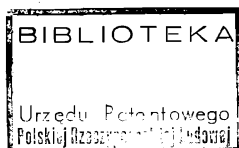

Opublikowano dnia 22 listopada 1954 r.

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 36450

Maria Rogozińska
(Poznań, Polska)

C09d 13/00

Kl. 22g, 2/01

22g, 13/00

Kredka kolorowa do pisania na drzewie, metalu, szkłe itd.

Udzielono patentu z mocą od dnia 9 stycznia 1953 r.

Większość produkowanych kredek kolorowych, tak zwanych lubryk do drzewa, metalu, szkła, gumy itd., nie odpowiada wymaganiom technicznym; są one mało odporne na zmywanie wodą deszczową, na zdarcie przez śnieg, płowieją, kruszeją, przy czym zaciera się linia pisma.

Kredki kolorowe według wynalazku nie wykazują tych braków technicznych.

W myśl wynalazku do mas plastycznych stanowiących podstawowe substancje kredki dodaje się materiałów szorstkich, które wrzynają się przy pisaniu w dany materiał.

Rodzaj dodawanych materiałów szorstkich jest zależny od rodzaju materiału, na którym pisze się kredką, np. do pisania na drzewie dodaje się drobno sproszkowanego kwarcytu, cegły silnie palonej, a do pisania na metalach i porcelanie dodaje się sproszkowanych czerepów cegły klinkierowej, szkła, a do pisania po szkłe dodaje się tych samych składników zawierających małą ilość soli fluorowych, np. fluorek sodu lub fluorokrzemian sodu.

Jako substancji kryjących, do kredek według wynalazku dodaje się zabarwionych glinokrzemianów, np. ugru, talku. kredy, tlenków metali, np. bieli cynkowej, czerwieni tlenkowej, pigmentów nieorganicznych i organicznych, wytworzonych przez wytrącenie barwnika na nabiałczonym kaolinie, barycie lub gipsie i utrwalonych formaliną oraz solami metali ciężkich, tworzącymi z barwnikami laki pigmentowe.

Jako substancji lepiących, dodaje się wosku ziemnego, parafiny, syntetycznego wosku, łożu zwierzęcego, surowej naftaliny, uplastycznionych przez dodanie np. ciężkiej benzyny, terpentyny, wazeliny, oleju antracenowego lub oleju parafinowego nie wchodzących w reakcję chemiczną z materiałami kryjącymi. Jako czynnika, zapobiegającego kruszeniu się kredek i utrzymującego w nich trwałą wilgotność, dodaje się w myśl wynalazku chlorku wapnia lub magnezu, a przy kredkach do szkła kwasu borowego, słabo kwaśnych soli, np. kwaśnego siarczanu sodu, lub kwasów organicznych, np. szczawiowego lub cytrynowego, uwalniających kwas fluorowodorowy

w ilości wystarczającej do lekkiego wytrawienia powierzchni przedmiotu szklanego.

Mieszaniny substancji wyżej wymienionych, według receptury najodpowiedniejszej do wytwarzania danego gatunku lubryki, po dokładnym stopieniu odlewa się w formach, co jest powolne i kłopotliwe albo też odpowiednio rozdrobnione wytłacza się w formach lekko ogrzewanych nadając masie przerabianej kształt znormalizowanej kredki.

Zastrzeżenia patentowe

1. Kredka kolorowa do pisania na drzewie, metalu, szkłe, gumie itd., znamienna tym, że obok podstawowych mas plastycznych zawiera dodatek substancji szorstkich, np. do znakowania drewna drobno sproszkowanego kwarcytu, cegły silnie palonej, do metali drobno mielonego szkła, porcelanowych i klinkierowych czerepów, a do znakowania szkła te same materiały z dodatkiem fluorku sodu lub fluorokrzemianu sodu i kwasów uwalniających kwas fluorowodorowy, np. kwasu borowego, kwaśnego siarczanu sodu, kwasu cytrynowego lub kwasu szczawiowego z dodatkiem

solii hygroskopijnych, np. chlorku wapnia lub magnezu.

2. Kredka według zastrz. 1, znamienna tym, że zawiera dodatek substancji kryjącej, np. kaolinu, talku, kredy mielonej, gipsu niepalonego, barytu, litoponu, tlenku metalu, np. bieli cynkowej lub czerwieni żelazowej, pigmentów organicznych, osadzonych na nabiałczonym kaolinie, barycie lub gipsie i utrwalonych solami metali ciężkich, a następnie formaliną.
3. Kredka według zastrz. 1 i 2, znamienna tym, że zawiera dodatek substancji lepiących, np. wosku ziemnego, parafiny, wosku syntetycznego lub łożu oraz dodatek substancji uplastyczniających, np. ciężkiej benzyny, terpentyny lub wazeliny.
4. Kredka według zastrz. 1 — 3, znamienna tym, że zawiera dodatek substancji hygroskopijnych, np. chlorku wapnia lub magnezu.
5. Kredka według zastrz. 1 — 4, znamienna tym, że posiada postać znormalizowanej kredki lubryki otrzymanej przez stopienie i utarcie, rozdrobnienie oraz stłoczenie składników w formach lekko ogrzanych.

Maria Rogozińska